

dokładności. Uwzględnienie błędów połączone jest z wielkim nakładem pracy rachunkowej; gdy więc chodzi o wyniki możliwie dokładne, to znane bezpośrednio sposoby wyznaczania współczynników, np. mechaniczna kwadratura, szybciej prowadzi do celu.

M. Ernst.

NEKROLOGIA.

W dniu 26 czerwca r. b. zmarł we Lwowie w 84 roku życia Wojciech Urbanski, zasłużony pracownik na polu nauk fizycznych, autor „Przyczynka do historii badań magnetycznych w Polsce“, pomieszczonego w poprzednim zeszycie niniejszego tomu „Wiadomości“. Życiorys zmarłego podamy w następnym zeszycie „Wiadomości“.

Meyer Hamburger.

Po dłuższych cierpieniach zmarł 8 czerwca w Berlinie profesor dr. Meyer Hamburger. Urodził się 5 kwietnia 1838 r. w Poznaniu; po ukończeniu w r. 1856 gimnazjum Fryderyka Wilhelma w mieście rodzinnem, poświęcił się najprzód zawodowi kupieckiemu, a następnie przeważnie studjom matematycznym na uniwersytecie w Berlinie, które zakończył w r. 1863 egzaminem „pro facultate docendi“; w roku 1865 na mocy (niedrukowanej) pracy: „De functionis algebraicae evolutionibus in series convergentes secundum potestates variabilis“; doktoryzował się na uniwersytecie w Halli. Jako wyznawca religii mojżeszowej nie mógł w owym czasie otrzymać w Prusach stanowiska nauczyciela gimnazjalnego i stworzył sobie podstawę bytu materialnego (od r. 1864), nauczając matematyki przy szkole gminy żydowskiej w Berlinie, na którym to stanowisku wytrwał aż do zgonu. Od r. 1879, na mocy reskryptu ministeryalnego wykładał na Politechnice w Charlottenburgu matematykę wyższą, a w r. 1885 otrzymał tytuł profesora.

W świecie matematycznym badania **Hamburgera** znalazły należyte uznanie. Zajmował się także naukami filozoficznymi, których był znawcą głębokim. Teorya równań różniczkowych stanowiła przeważny przedmiot jego dociekań. Na tem polu imię jego jest związane z imieniem sławnego **Fuchsa** ¹⁾, z którym łączyła go szczerą przyjaźń jeszcze z czasów szkolnych. Prawość charakteru i skromność, jaka w obejściu z ludźmi cechowała **Hamburgera**, zyskała mu wszędzie szczerą sympatyę, to też dnia 12 czerwca grono kolegów, przyjaciół, uczniów i znajomych—odprowadzając go (we *Weissensee*) na miejsce wiecznego spoczynku—żegnało go w głębokim żalu i z prawdziwym smutkiem.

Spis prac **M. Hamburgera**.

1. Über die Entwicklung algebraischer Funktionen in Reihen. *Schlömilch's Zeitschr.* **16**, 461—491. 1871.
2. Bemerkungen über die Form der Integrale der linearen Differentialgleichungen mit veränderlichen Koeffizienten. *Crelle's Jour.* **76**, 113—125. 1873.
- 3) Zur Theorie der Integration eines Systems von n linearen partiellen Differentialgleichungen erster Ordnung mit 2 unabhängigen und n abhängigen Veränderlichen. *Crelle's Journal* **81**, 243—280, 1876.
4. Über das *Pfaff'sche* Problem. *Grunerts Arch.* **60**, 185—215, 1877.
5. Über ein Prinzip des Verhaltens mehrdeutiger Funktionen einer komplexen Variablen, insbesondere der Integrale linearer Differentialgleichungen in der Umgebung singulärer Punkte. *Crelle's Journal* **83**, 185—209. 1877.
6. Über die Wurzeln der Fundamentalgleichung, die zu einem singulären Punkte einer linearen Differentialgleichung gehört. *Crelle's Journal*, **84**, 264—266. 1878.
7. Zur Theorie der Integration eines Systems von n nicht linearen partiellen Differentialgleichungen erster Ordnung mit 2 unabhängigen und n abhängigen Veränderlichen. *Crelle's Journal* **93**, 188—214. 1882.
8. Anwendung einer gewissen Determinantenrelation auf die Integration partieller Differentialgleichungen. *Crelle's Journal*, **100**, 390—404. 1887.
9. Über eine spezielle Klasse von linearen Differentialgleichungen. *Crelle's Journal.* **103**, 238—273, 1888.
10. Erweiterung eines *Pfaff'schen* Satzes auf simultane Differentialgleichungen erster Ordnung und Integration einer Klasse von simultanen partiellen Differentialgleichungen. *Crelle's Journal*, **110**, 158—176. 1892.
11. Über die Reduktibilität linearer homogener Differentialgleichungen. *Crelle's Journal*, **111**, 121—138. 1893.

¹⁾ Patrz „*Wiadomości matematyczne*“ t. VI, str. 245.

12. Über die singulären Lösungen der algebraischen Differentialgleichungen erster Ordnung. *Crelle's Journal*, **112**, 205—246. 1893.
13. Zur Theorie der vollständigen Lösungen der Differentialgleichungen zwischen zwei Variablen. *Clebsch, Math. Ann.*, 597—600. 1893.
14. Über die bei den linearen homogenen Differentialgleichungen auftretende Fundamentalgleichung. *Crelle's Journal*, **115**, 343—348. 1895.
15. Ableitung der *Gauss'schen* Formel zur Bestimmung des jüdischen Osterfestes. *Crelle's Journal* **116**, 90—96. 1896.
16. Neuer Beweis der Existenz eines Integrals einer linearen homogenen Differentialgleichung. (Nach einer Mitteilung von *Paul Günther*) *Crelle's Journal*, **118**, 351—353. 1897.
17. Über die singulären Lösungen der algebraischen Differentialgleichungen höherer Ordnung. *Berl. Ber.* **1899**, 150—145. *Crelle's Journal*, **121**, 265—299. 1900.
18. Über die singulären Lösungen eines algebraischen Differentialgleichungssystems erster Ordnung mit n unabhängigen Variablen *Crelle's Journal*, **122**, 322—354. 1900.
19. Zur Theorie der linearen Differentialgleichungen. *Crelle's Journal* **123**, 343—246. 1901.
20. Darstellung doppeltperiodischer Funktionen als Quotienten von Thetafunktionen. *Sitzber. d. Berl. math. Ges.*, **1**, 19—21, 1902.
21. Über das *Cauchy'sche* Integral. *Sitzber. d. Berl. math. Ges.* **2** 17—25. 1903.

KRONIKA.

Trzeci międzynarodowy kongres matematyków odbędzie się Heidelbergu w czasie od 8—13 sierpnia roku przyszłego.

Do niniejszego zeszytu dołączamy odezwę Komitetu organizacyjnego Zjazdu.

